

Beslutningsforslag nr. B 13. Fremsat den 31. oktober 1989 af Lykketoft (S), Svend Auken (S), Ritt Bjerregaard (S), Poul Nielson (S), Kaj Poulsen (S), Henning Rasmussen (S), Nyrup Rasmussen (S) og Stavad (S)

Forslag til folketingsbeslutning

om en forhandlet indkomstpolitik til styrkelse af konkurrenceevne og beskæftigelse samt sikring af reallønnen

Folketinget opfordrer regeringen til at tilvejebringe det nødvendige grundlag for forhandlinger med arbejdsmarkedets parter med henblik på at sikre en omkostningsudvikling her i landet, der er lavere end udlandets.

En indkomstpolitisk rammeaftale om omkostningsstigninger, der sikrer fortsat konkurrenceevneforbedring i en årrække, er et helt afgørende element i en samlet indsats, der på én og samme tid skal sikre en markant sænkning af arbejdsløsheden og bringe gældsætningen til udlandet til ophør.

En sådan indkomstpolitisk rammeaftale må for at være troværdig for alle parter hvile på følgende elementer:

1. Der må være tale om en forhandlet indkomstpolitik, dvs. aftaler forhandlet med arbejdsmarkedets parter på en måde, så overenskomstsystemet respekteres.
2. Alle indkomsttyper må være omfattet.
3. Der skal sikres en solidarisk byrdefordeling, og reallønnen skal garanteres for de mange. Det vil sige, at der skal være sammenhæng mellem opfyldelsen af den indkomst- og opspæringspolitiske målsætning og gennemførelse af lempelser i skatter og afgifter, der især værner levefoden for befolkningsgrupper med lav indkomst, stor forsørgerbyrde og stor transportudgift.

Det indebærer, at

- afgifts- og skattelettelser især skal gavne folk med lav- eller mellemindkomster,

- børnefamiliernes vilkår må lettes gennem en takstreform for offentlig børnepasning og højere børnefamilieydelse,
- taksterne i den kollektive trafik må sænkes samtidig med nedsættelsen af benzinafgiften,
- stigende bolig- og huslejudgifter må undgås,
- overførselsindkomsternes realværdi må fastholdes og reguleres i takt med årslønsudviklingen for beskæftigede.

4. Prisstabiliteten skal sikres gennem en effektiv anvendelse af konkurrenceloven og skærpet prisovervågning.
5. Beskatning af kapitalgevinster, der skal modvirke, at en vellykket indkomstpolitik omsættes i øget privatforbrug som følge af kursgevinster og værdistigninger.
6. Ekstraindtjening i virksomhederne skal anvendes til investering, forskning og medarbejderuddannelse, f.eks. gennem etablering af fornyelsespuljer i virksomhederne.
7. Samfundet må påtage sig sin del af ansvaret for at sikre grundlaget for den indkomstpolitiske rammeaftale. Det indebærer, at såfremt den indenlandsk bestemte omkostningsudvikling ikke holder stik, må der foretages justeringer i samfundets bidrag til sikring af den solidariske byrdefordeling gennem tilpasning af skatte-, afgifts- og takstpolitikken eller gennem genforhandling af de indkomstpolitiske rammer.